

РЕШЕНИЕ

№ 105

гр. Стара Загора, 17.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети ноември през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Димитър М. Христов

Членове: Румяна Ат. Танева
Анна Т. Трифонова

при участието на секретаря Стефани Хр. Чапанова като разгледа докладваното от Румяна Ат. Танева Въззивно търговско дело № 20255501000346 по описа за 2025 година

Производството е образувано по въззивна жалба на *** срещу решение № 394/10.06.2025 г., постановено по гр.д. № 648/ 2025г по описа на РС – **, с което ЗК *** е осъдена да заплати на Е. ** М. сумата 10 000.00 лева, представляваща обезщетение за търпени неимуществени вреди вследствие на настъпилото на 18.09.2023 г. ПТП, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 03.07.2024 т. (датата на молбата претенция до застрахователя) до окончателното ѝ изплащане.

Във въззивната жалба въззивникът излага подробни съображения за неправилност и необоснованост на обжалваното решение. Развити са подробни съображения от фактическа и правна страна във връзка с направените оплаквания. Моли да се отмени изцяло първоинстанционното решение. Претендират се разноските пред двете инстанции.

В законния срок е постъпил писмен отговор от страна на въззиваемия, в която е взето становище, че жалбата е неоснователна, а решението е законосъобразно и правилно, изложени са подробни аргументи в тази връзка, направено е искане да е отхвърли жалбата и да се потвърди първоинстанционното решение.

Окръжен съд – гр. Стара Загора, в настоящият състав, след като обсъди данните по първоинстанционното и въззивното производства, намира за установено следното:

Пред първоинстанционния съд е предявен иск с правно основание по чл.

432 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД.

Ищцата Е. ** М. моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да плати на ищеца сумата от 10 000,00 лева (десет хиляди лева), предявени като частичен иск от цялостна претенция в размер на 40 000 лева, като обезщетение за търпените неимуществени вреди в резултат на описаното ПТП, заедно с лихва по чл. 429, ал. 3 от КЗ в размер на законната лихва върху сумите на обезщетенията, считано от 03.07.2024 г., като му присъди и направените по делото разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника ***, който оспорва изцяло предявения иск за неимуществени вреди по основание и по размер.

За да постанови обжалваното решение първоинстанционният съд е приел за безспорно наличието на предпоставките за ангажиране пряката отговорност на *** за настъпили неимуществени вреди за Е. ** М. вследствие на ПТП на 18.09.2024 г. Решаващият състав е приел, че причина за възникването на ПТП е поведението на водача на лек автомобил ***, който е подбрал неправилно скоростта си на движение, поради което не се е движел на такова разстояние от движещия се пред него лек автомобил, така че да може да избегне удар в него. Водачът на лек автомобил *** е имал техническа възможност да следи конкретната пътна обстановка, да подбере скоростта си на движение и да не допусне настъпването на процесното ПТП, като спазва достатъчно необходимо разстояние от движещите се пред него превозни средства, т. е. налице е противоправно и виновно поведение от негова страна, довело до причиняване на ПТП, при което е пострадала ищцата Е. М. и други лица, пътуващи в МПС.

По делото не е спорно, че за горепосочения лек автомобил е налице валидна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответното дружество.

Не е спорно, че съгласно разпоредбата на чл. 380 от КЗ, Е. ** М. е предявила претенцията си за изплащане на обезщетение пред *** на 03.07.2024 г. /товарителница № 1-00062687045645-0020005360322/, по която застрахователят в законоустановения срок не е предложил за плащане обезщетение.

Основен спорен момент по делото е какво е справедливото обезщетение за причинените неимуществени вреди на ищцата Е. ** М..

При определяне дължимото на ищеца обезщетение за обезвреда в размер на 10 000 лв., първоинстанционният съд е взел предвид изслушаните свидетелски показания и заключението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза.

В настоящия случай от показанията на разпитаните свидетели и приетото заключение на съдебномедицинската експертиза, което въззивният съд възприема изцяло, като непосредствено, непредубедено и непротиворечиво, се установява, че вследствие на процесното ПТП Е. ** М. е получила: Мозъчно сътресение без открита вътречерепна травма.

Пострадалата е лекувана в болнично заведение за период от 3 дни. Срокът за възстановяването и е бил в рамките на около 2-3 седмици. По време на възстановителния процес, пострадалата е търпяла умерени по интензитет болки и страдания /по скалата слаби, умерени, силни, много сили, изключителни/. Към момента тя е напълно възстановена от получените травми и не са налице остатъчни явления. Вследствие на процесното ПТП, Е. ** М., несъмнено е изживяла силен емоционален стрес.

С оглед изложеното, при определяне на обезщетението следва да се вземе предвид, тежестта на травмите и възраст на ищцата към момента на ПТП – 61 години, неудобства и ограничения от личен и битов характер, както и факта, че към момента е изцяло възстановена, поради което въззивният съд приема, че **справедливо обезщетение за претърпените от ищцата неимуществени вреди би била сумата от 5 000 лв./2556,74 евро/**

По иска за законна лихва.

Съгласно чл. 429, ал. 3, изр. 2 - ро КЗ вр. чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, застрахователят дължи на увреденото лице лихвите за забавата на застрахования по застраховка "Гражданска отговорност", считано от по-ранната дата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от застрахования делинквент или от увреденото лице, вкл. чрез предявяване от последното на застрахователна претенция, стига лихвите да са в рамките на лимита на отговорност на застрахователя, определен от размера на застрахователната сума.

В настоящия случай, ищецът претендира законна лихва от 03.07.2024 г. По делото са представени доказателства, че ищцата е предявила застрахователна претенция пред ***, получена от застрахователя на дата 03.07.2024 г. Следователно, съдът като съобрази горепосочените разпоредби и при липса на други данни следва да приеме, че 03.07.2024 г. е датата, на която застрахователят е уведомен за настъпване на застрахователното събитие и от този момент следва да се начислява лихва за забава до окончателното плащане.

С оглед изложеното, решение № 394/10.06.2025 г., постановено по гр.д. № 648/ 2025г. по описа на Районен съд – ** следва да бъде **потвърдено в частта**, с която *** е осъдено да заплати на Е. ** М. сумата 5 000 лв./ 2556,46 евро/, представляваща обезщетение за търпени неимуществени вреди вследствие на настъпилото на 18.09.2023 г. ПТП, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 03.07.2024 г. (датата на молбата-претенция до застрахователя) до окончателното ѝ изплащане, **като в частта над размера от 5 000 лв. /2556,46 евро/ до претендираните 10 000 лв. /5112,92 евро/, ведно със законната лихва от 03.07.2024 г. до окончателното плащане, първоинстанционното решение следва да бъде отменено и в тази част искът бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.**

Първоинстанционното решение следва да бъде отменено изцяло в

частта за разноските.

По отговорността за разноски:

В първоинстанционното производство е представен договор за правна защита и съдействие сключен между Е. ** М. и адвокат „***“, в който е обективизирано договорено адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАдв.

Съгласно решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС, Наредба № 1/2004 г. за МРАВ е равнозначна на хоризонтално определяне на задължителните минимални тарифи, забранено от чл. 101 от ДФЕС, имащ директен ефект в отношенията между частноправните субекти и пораждащ правни последици за тях, поради което се явява нищожна. В този смисъл съдът е свободен да определи размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на осъществената правна защита – написване на искова молба или подаване на отговор, явяване в съдебни заседания, представяне или не на писмени бележки по делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

Доколкото актовете на СЕС за задължителни за българските съдилища, претендираното от „***“ адвокатско възнаграждение следва да бъде определено от съда по посочените по – горе критерии.

В настоящия случай, съдът взе предвид фактическата и правна сложност на делото и обема на оказаната правна помощ на ищеца, следва да определи адвокатско възнаграждение на „***“ в размер от 1560 лв. с ДДС /797,62 евро/. По делото е представено удостоверение за регистрация по ДДС на „***“.

С оглед изхода на делото *** следва да заплати на „***“ адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска защита в първоинстанционното производство в размер на 780 лв. с ДДС/ 398,81 евро/, съразмерно с уважената част от иска.

В първоинстанционното производство ищцата е направила следните разноски: заплатена държавна такса – 400 лв./204,52 евро/, възнаграждение за изготвяне на съдебно-автотехническа експериза размер на 400 лв/ 204,52 евро/, възнаграждение за изготвяне на съдебномедицинска експертиза размер на 921,70 лв./471,26 евро/, или общо в размер на 1721,70 лв./880,29 евро/. Съобразно уважената част от иска, *** следва да заплати на Е. ** М. сумата 860,85 лв. / 440,15 евро/– разноски в производството по гр.д. № 648/2025 г. на КРС.

Ответникът *** е представляван от юрисконсулт. На основание чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ, съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв./ 153,39 евро/

С оглед изхода на делото Е. ** М. следва да заплати на *** направените в първоинстанционното производство разноски в размер на 150 лв./76,69евро/, съразмерно с отхвърлената част от иска.

По разноските във въззивното производство.

Във въззивното производство *** е заплатило държавна такса в размер на 200 лв. / 102,26 евро/. На основание чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ, съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв./153,39 евро/ или така общият размер е 500 лв./255,65 евро/

С оглед изхода на делото Е. ** М. следва да заплати на *** направените във въззивното производство разноси в размер на 250 лв./127,82 евро/, съразмерно с уважената част от жалбата.

Във въззивното производство адвокатската защита на Е. ** М. е осъществена от „***”, на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАДВ.

Съобразно посочените по-горе критерии следва да присъди адвокатско възнаграждение на „***” в размер от 780 лв. с ДДС/ 398,81 евро/, съразмерно с отхвърлената част от жалбата.

С оглед изхода на делото *** следва да заплати на „***” адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ на ищеца Е. ** М. в размер на 780 лв. с ДДС/ 398,81 евро/, съразмерно с отхвърлената част от жалбата.

Съгласно [чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България \(ЗВЕРБ\)](#), [решение \(ЕС\) 2025/1407](#) на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и [Регламент \(ЕС\) 2025/1409](#) на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на [Регламент \(ЕО\) № 2866/98](#) по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, горепосочените суми следва да се превалутират по правилата на [чл. 12-13 от ЗВЕРБ](#), тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 394/10.06.2025 г. постановено по гр.д. № 648/2025 г. по описа на РС – ** **в частта, с която** ЗК ***, ЕИК: ***, с адрес: ***, е осъдено да заплати на Е. ** М., с ЕГН *****, с адрес: ***, общ. **, ***, сума **над размера от 5 000 лв. /2556,46 евро/** до претендираните **10 000 лв. /5112,92 евро/**, представляваща обезщетение за търпени неимуществени вреди в следствие на настъпилото на 18.09.2023 г. ПТП, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 03.07.2024 т. (датата на молбата-претенция до застрахователя) до окончателното ѝ изплащане, **както и изцяло в частта за разноските, като вместо това ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявения от Е. ** М., с ЕГН *****, с адрес: ***, общ. **, *** срещу ЗК ***, ЕИК: ***, с адрес: *** иск **над размера от 5 000**

лв. /2556,46 евро/ до претендираните 10 000 лв. /5112,92 евро/, представляващи обезщетение за търпени неимуществени вреди в следствие на настъпилото на 18.09.2023 г. ПТП, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 03.07.2024 т. (датата на молбата-претенция до застрахователя) до окончателното и изплащане, **като НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН.**

ПОТВЪРЖДАВА № 394/10.06.2025 г. постановено по гр.д. № 648/2025 г. по описа на Районен съд – **** в останалата част.**

ИЗМЕНЯ решение № № 394/10.06.2025 г. постановено по гр.д. № 648/2025 г. по описа на Районен съд – **** в частта за разноските, както следва:**

ОСЪЖДА ЗАД ЗК ***, ЕИК: ***, с адрес: ***, да заплати на „***“, ЕИК ** сумата 398,81 евро с ДДС /780 лв. с ДДС/ - възнаграждение за безплатно предоставена на Е. ** М., адвокатска защита по делото в първоинстанционното производство, съразмерно с уважената част от иска.

ОСЪЖДА ЗАД ЗК ***, ЕИК: ***, с адрес: ***, да заплати на Е. ** М., с ЕГН *****, с адрес: ***, общ. **, *** сумата 440,15 евро /860,85 лв./ – разноски в производството по гр.д. № 648/2025 г. на КРС.

ОСЪЖДА Е. ** М., с ЕГН *****, с адрес: ***, общ. **, *** да заплати на ЗАД ЗК ***, ЕИК: ***, с адрес: *** сумата 76,69 евро /150 лв./ - разноски в производството по гр.д. № 648/2025 г. на КРС.

ОСЪЖДА Е. ** М., с ЕГН *****, с адрес: ***, общ. **, *** да заплати на ЗАД ЗК ***, ЕИК: ***, с адрес: *** сумата 127,82 евро/ 250 лв./ – разноски във въззивното производство, съобразно уважената част от жалбата.

ОСЪЖДА ЗАД ЗК ***, ЕИК: ***, с адрес: ***, да заплати на „***“, ЕИК ** сумата 398,81 евро с ДДС /780 лв./ с ДДС - възнаграждение за безплатно предоставена на Е. ** М., адвокатска защита по делото във въззивното производство, съразмерно с отхвърлената част от жалбата.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____